

Sygn. akt IV U 30/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. P. prawo do rekompensaty od dnia 16 grudnia 2016 r.

Sygn. akt IV U 30/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.), przyznał E. P. na podstawie art. 24 w/w ustawy emeryturę od 15 listopada 2016r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i ustalona na kwotę 2233,34 zł. Do emerytury przysługuje zwiększenie z tytułu opłacania składek na (...) w kwocie 70,60 zł, zatem łączna kwota emerytury wraz ze zwiększeniem rolnym wynosi od dnia 1 lutego 2017r. brutto 2303,94 zł. Jednocześnie organ rentowy poinformował, że do wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zaliczono okres od 25.09.1985r. do 31.12.1997r. i od 1.08.1998r. do 30.04.1999r. W związku z tym, że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie przyznano mu rekompensaty.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony E. P., wnosząc o przyznanie mu prawa do rekompensaty do emerytury za pracę w szczególnych warunkach. Wnioskodawca wyjaśnił, że jego staż pracy w szczególnych warunkach jest dłuższy niż wskazany przez ZUS. W związku z tym, że zakład pracy (...) nie istnieje, nie jest w stanie przedstawić dokumentów

potwierdzających pracę w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wskazał, że pracował jako kierowca samochodów ciężarowych (odwołanie z załącznikami k.1-6 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7-9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony E. P. w dniu 16 grudnia 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne rozpoznanie uprawnień do rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach, do którego to wniosku dołączył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione przez Gminną Spółdzielnię (...) w W. (wniosek k. 21-22 akt sprawy). Decyzją z dnia 29 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał E. P. na podstawie art. 24 w/w ustawy emeryturę od 15 listopada 2016r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i ustalona na kwotę 2233,34 zł. Do emerytury przysługuje zwiększenie z tytułu opłacania składek na (...) w kwocie 70,60 zł, zatem łączna kwota emerytury wraz ze zwiększeniem rolnym wynosi od dnia 1 lutego 2017r. brutto 2303,94 zł. Jednocześnie organ rentowy poinformował, że do wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zaliczono okres od 25.09.1985r. do 31.12.1997r. i od 1.08.1998r. do 30.04.1999r. W związku z tym, że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie przyznano mu rekompensaty (decyzja z 29.12.2016r. k. 26 akt emerytalnych).

E. P. w okresie od 7 października 1975r. do 24 września 1985r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku kierowcy-mechanika. Ubezpieczony posiada prawo jazdy kategorii (...). We wskazanym zakładzie pracy w przeważającym zakresie wnioskodawca wykonywał obowiązki kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodami ciężarowymi marki S., J., (...). Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wynika, że w 1982r. i 1983r. E. P. był kierowcą – mechanikiem pojazdów do 3,5 tony. Ubezpieczony pojazdem marki Ż. jeździł okazjonalnie, gdy otrzymał takie polecenie od kierownika, a także wówczas, gdy była awaria samochodu ciężarowego. Na stałe nie jeździł samochodami o ładowności do 3,5 tony. Przez rok pracował jako mechanik w kanałach w warsztacie (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych; zeznania świadków C. K. i H. Ś. k.21v-22 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego k. 29-29v akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, a także znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., jak również na podstawie zeznań świadków C. K. i H. Ś. oraz zeznań ubezpieczonego, które są spójne, logiczne i wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. P. zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r. poz. 664) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Zgodnie z ust. 2 powołanego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Przepis art. 23 ust. 1 i 2 w/w ustawy stanowi, że ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę, a rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z przepisami

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43).

W zaskarżonej decyzji organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczył E. P. okres od 25.09.1985r. do 31.12.1997r. (12 lat, 3 miesiące i 6 dni) oraz od 1.08.1998r. do 30.04.1999r. (9 miesięcy), tj. w łącznym wymiarze 13 lat i 6 dni. Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach również okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., gdzie był zatrudniony od 7 października 1975r. do 24 września 1985r.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy - w postaci dokumentów pracowniczych zgromadzonych w aktach emerytalnych i aktach osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków C. K. i H. Ś. oraz zeznań ubezpieczonego - pozwolił ustalić, że E. P. przed dniem 1 stycznia 2009r. przez co najmniej 15 lat wykonywał pracę w szczególnych warunkach. W (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., gdzie był zatrudniony przez prawie 10 lat, ubezpieczony w przeważającym zakresie wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jak sam wskazał przez rok pracował „w kanałach w warsztacie”, zaś z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wynika, że w latach 1982 i 1983 ubezpieczony był zatrudniony jako kierowca – mechanik pojazdów do 3,5 tony. Ubezpieczony na stałe nie jeździł samochodami o ładowności do 3,5 tony, a tylko okazjonalnie na polecenie kierownika jeździł samochodem marki Ż.. Podkreślenia wymaga, że - nawet po wyłączeniu w/w okresów - ubezpieczony wykazał więcej niż tylko brakujące 2 lata pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony została ujęta w wykazie A, dziale VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Po doliczeniu w/w okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. do okresu pracy dotychczas uznanego przez organ rentowy (13 lat i 6 dni) ubezpieczony wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Całokształt okoliczności sprawy pozwolił zatem uznać, że E. P. przysługuje prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych. Ubezpieczony ma przyznane prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS od dnia 15 listopada 2016r., tj. od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i ustalono E. P. prawo do rekompensaty od dnia 16 grudnia 2016r., tj. od dnia złożenia wniosku.